บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การก้นคว้าแบบอิสระในหัวข้อเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการสั่งใช้ยาลคระดับความคัน โลหิตสูงในผู้ป่วยของแพทย์ประจำโรงพยาบาลในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีแนวกิด ทฤษฎีที่ใช้ใน การศึกษา ได้แก่ ส่วนประสมการตลาดและแนวกิดพฤติกรรมการซื้อขององก์การ ตลอดจน วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียคดังนี้

ทฤษฎีส่วนประสมการตลาด (Marketing Mix หรือ 4 Ps)

แนวคิดส่วนประสมการตลาด หมายถึง ตัวแปรทางการตลาดที่ควบคุมได้ ซึ่งบริษัทใช้ ร่วมกันเพื่อสนองความพึงพอใจแก่กลุ่มเป้าหมาย (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2546: 53-55, 623-624) ประกอบด้วยเครื่องมือต่อไปนี้

 ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง กลุ่มของสิ่งที่มีตัวตนหรือ ไม่มีตัวตนที่สามารถ ตอบสนองความพอใจของผู้ซื้อ ซึ่งอาจรวมถึงการบรรจุภัณฑ์ สี ราคา คุณภาพ และตราสินค้า ตลอดจนบริการและชื่อเสียงของผู้ขาย ผลิตภัณฑ์ด้องมีอรรถประโยชน์ (Utility) มีคุณค่า (Value) ในสายตาของลูกค้าจึงจะสามารถขายได้ การกำหนดกลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ต้องพยายามคำนึงถึง ปัจจัยด้านความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ (Product differentiation) หรือความแตกต่างทางการแข่งขัน (Competitive differentiation) เป็นการกำหนดลักษณะผลิตภัณฑ์ให้แตกต่างจากคู่แข่งขันและ สามารถสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้าได้

2) ราคา (Price) หมายถึง คุณก่าผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน รากาเป็นต้นทุนของลูกก้า ผู้บริโภกจะเปรียบเทียบระหว่างคุณก่าของผลิตภัณฑ์กับรากาของผลิตภัณฑ์ ถ้าคุณก่าสูงกว่ารากา ผู้บริโภกจะตัดสินใจซื้อ ดังนั้นผู้กำหนดกลยุทธ์ทางด้านรากาต้องกำนึงถึง คุณก่าที่รับรู้ (Perceived Value) ในสายตาของลูกก้า ซึ่งต้องพิจารณาว่าการยอมรับของลูกก้าในคุณก่าของผลิตภัณฑ์นั้น

3) การจัดจำหน่าย (Place หรือ Distribution) หมายถึง โครงสร้างของช่องทางซึ่ง ประกอบด้วยสถาบันและกิจกรรม ใช้เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการจากองค์กรไปยังตลาด สถาบันที่นำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดเป้าหมายคือสถาบันการตลาด ส่วนกิจกรรมที่ช่วยในการ กระจายตัวสินค้า ประกอบด้วย การขนส่ง การคลังสินค้า และการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง การจัด จำหน่ายจึงประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ ช่องทางการจัดจำหน่าย(Channel of distribution) และการ สนับสนุนการกระจายตัวสินค้าสู่ตลาด(Marketing logistics) 4) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นการติดต่อสื่อสารที่เกี่ยวกับข้อมูลระหว่าง ผู้ขายกับผู้ซื้อ เพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการซื้อ การติดต่อสื่อสารอาจใช้พนักงานขาย (Personal Selling) และการติดต่อสื่อสารแบบไม่ใช้คน (Nonpersonal Selling) เครื่องมือที่ใช้ในการ ติดต่อสื่อสารมีหลายประการซึ่งอาจเลือกใช้หนึ่งหรือหลายเครื่องมือซึ่งด้องใช้หลักการเลือกใช้ เครื่องมือการสื่อสารการตลาดแบบประสมประสาน (Integrated Marketing Communication) โดย พิจารณาถึงความเหมาะสมกับลูกค้า ผลิตภัณฑ์ คู่แข่งขัน โดยบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันได้ เครื่องมือ การส่งเสริมการตลาดที่สำคัญ ได้แก่ การ โฆษณา (Advertising) การขายโดยพนักงานขาย (Personal Selling) การส่งเสริมการขาย (Sales Promotion) การให้ข่าวและการประชาสัมพันธ์ (Publicity and Public Relations) และการตลาดทางตรง (Direct Marketing หรือ Direct Response Marketing)

แนวคิดพฤติกรรมการซื้อขององค์การ (Business Buying Behavior)

เป็นขบวนการตัดสินใจซื้อโดยองค์การเกิดความต้องการในสินค้าและบริการขึ้น จากนั้นก็ทำการกำหนดคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการที่ต้องการ ทำการประเมิน และทำการ เลือกระหว่างตราสินค้าและผู้ขาย ตลาดขององค์การธุรกิจประกอบด้วย ผู้ซื้อที่เป็นองค์การต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นองค์การที่ทำการผลิตหรือจำหน่ายสินค้า หรือให้บริการต่าง ๆ โรงงาน โรงพยาบาล หน่วยงานของรัฐบาล และบริษัทต่างๆ

เพื่อให้เข้าใจตลาดองค์การจึงใช้โครงสร้างของคำถามเช่นเดียวกับตลาดผู้บริโภค เพื่อให้ทราบถึง ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย ผู้ซื้อตัดสินใจซื้ออะไร ทำไมจึงซื้อ ผู้ซื้อซื้อเมื่อไร ใครมี ส่วนร่วมในกระบวนการซื้อ ปัจจัยสำคัญอะไรที่มีอิทธิพลต่อผู้ซื้อ ผู้ซื้อสินค้าตัดสินใจซื้ออย่างไร (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2546: 227-228)

ในการศึกษาในครั้งนี้จะมุ่งเน้นไปที่คำถาม ใครมีส่วนร่วมในกระบวนการซื้อ (Who Participates in the buying process?) และปัจจัยสำคัญอะไรที่มีผลต่อผู้ซื้อ (What are the major influences on buyer?) ดังนี้

1) ใครมีส่วนร่วมในกระบวนการซื้อ (Who Participates in the buying process?) ผู้ที่ มีส่วนร่วมในการซื้อจะมีความแตกต่างกันอย่างมาก จากองค์กรขนาดเล็กจนถึงองค์กรขนาดใหญ่ ซึ่งมีแผนกที่ทำหน้าที่ในการซื้อ ในบางกรณีผู้ซื้อสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับคุณสมบัติผลิตภัณฑ์และ ผู้ขายวัตถุดิบ เพื่อที่จะสามารถตั้งเป้าหมายของความพยายามได้เหมาะสม นักการตลาดสินค้าธุรกิจ จะต้องสามารถตอบคำถามเหล่านี้ คือ ใครเป็นผู้เกี่ยวข้องในการซื้อ ใครคือผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องใน การตัดสินใจซื้อ ระดับความมีอิทธิพลเป็นอย่างไร เกณฑ์การประเมินผล และวิธีประเมินผลของผู้ ซื้อในการซื้อเป็นอย่างไร หน่วยการตัดสินใจในการจัดซื้อในองก์การ เรียกว่า ศูนย์กลางการซื้อ (Buying center) ซึ่งประกอบด้วย

- ผู้คิดริเริ่ม (Initiators) เป็นบุคคลที่ร้องขอให้ซื้อผลิตภัณฑ์ โคยอาจจะเป็น ผู้ใช้งาน หรือส่วนอื่นในองค์การ

- ผู้ใช้ (Users) เป็นบุคคลซึ่งบริโภคผลิตภัณฑ์โดยเฉพาะในเวลาเฉพาะ หรือบุคคล ขององค์การซึ่งใช้สินค้าหรือบริการ ในหลายกรณีผู้ใช้ผลิตภัณฑ์เป็นผู้เริ่มเสนอการซื้อและช่วยใน การกำหนดคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ที่ใช้

- ผู้มีอิทธิพล (Influencers) เป็นบุคคลขององค์การซึ่งมีอิทธิพลทางตรงหรือ ทางอ้อมในการตัดสินใจซื้อ ผู้มีอิทธิพลจะกำหนดคุณสมบัติผลิตภัณฑ์และจัดหาข้อมูลเพื่อ ประเมินผลทางเลือกต่าง ๆ

 ผู้ตัดสินใจ (Deciders) เป็นบุคคลขององค์การซึ่งมีอำนาจอย่างเป็นทางการ หรือไม่เป็นทางการในการตัดสินใจซื่อขั้นสุดท้ายจากผู้ขายรายใดรายหนึ่ง การซื้อสินค้าประจำหรือ สินค้ามาตรฐานอาจกำหนดให้เป็นหน้าที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือกำหนดเป็นคราว ๆ ไป

- ผู้อนุมัติ (Approvers) เป็นบุคคลที่อนุมัติการตัดสินใจซื้อ และการเบิกง่าย ผู้อนุมัติจะมีอำนาจสูงกว่าผู้ตัดสินใจซื้อ

- ผู้ซื้อ (Buyers) ผู้ซื้อเป็นผู้ที่ทำการซื้อสินค้า ซึ่งมีอำนาจในการเลือกผู้งาย และ กำหนดเงื่อนใงในการซื้อ ผู้ซื้ออาจช่วยกำหนดคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ แต่เน้นบทบาทในการเลือก ผู้งายและต่อรองหากเป็นการซื้อที่ซับซ้อนอาจจะมีผู้จัดการระดับสูงเข้าร่วมด้วย

- <mark>ผู้ควบคุมดูแถ (Gatekeepers)</mark> คือ บุคคลขององค์การ ซึ่งทำหน้าที่ขัดขวางผู้ขาย หรือป้องกันข้อมูลจากการเข้าถึงสมาชิกของศูนย์กลางการซื้อ

โดยในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะเรื่อง ผู้ตัดสินใจเท่านั้น

2) ปัจจัยสำคัญอะไรที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ซื้อ (What are the major influences on buyer?) มีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้ซื้อ ผู้ซื้ออาจ ตัดสินใจเลือกผู้ขายที่ให้ราคาต่ำสุด หรือเลือกผู้ขายที่ให้ความสะดวกมากที่สุด นอกจากนี้อาจ เกิดขึ้นจากแรงกระตุ้นส่วนบุคคลในกระบวนการซื้อ เช่น อาจเกี่ยวข้องกับความชอบหรือ ผลประโยชน์ส่วนตัว เมื่อผู้เสนอขายสินค้ายื่นข้อเสนอที่แตกต่างกันเล็กน้อย ผู้ซื้อสินค้าธุรกิจ จะต้องใช้เหตุผลประกอบในการตัดสินใจเลือกโดยต้องคำนึงถึงปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจด้วย ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจซื้อสินค้าธุรกิจประกอบด้วย

- ปัจจัยสภาพแวดล้อม (Environmental factors) เป็นปัจจัยภายนอกองค์การ เช่น สภาพแวคล้อมมหภาก ระดับความต้องการซื้อของลูกค้า การตัดสินใจซื้อที่มีอิทธิพลจากระดับ อุปสงค์ ภาวะเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ตลอคจน การตระหนักถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม สภาพแวคล้อมเหล่านี้มีอิทธิพลต่อทั้งผู้ซื้อและผู้งาย

-ปัจจัยภายในองค์การ (Organization) factors) ในทุกองค์การจะมีวัตถุประสงค์ ของการสั่งซื้อ นโยบาย กระบวนการ โครงสร้างองค์การ และระบบ นักการตลาดจึงต้องคำนึงถึง แนวโน้มภายในองค์การที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจซื้อ

-ปัจจัยระหว่างบุคคล (Interpersonal factors) ศูนย์กลางการซื้อโดยทั่วไปจะ ประกอบด้วย กลุ่มบุคคลที่มีความสนใจ สถานะ อำนาจ ความเห็นอกเห็นใจ การชักชวนที่แตกต่าง กัน ทำให้ผู้งายได้รู้ถึงปัจจัยระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องกันระหว่างผู้ซื้อและผู้งาย

-ปัจจัยเฉพาะบุคคล (Individual factors) การตัดสินใจของแต่ละบุคคลมีอิทธิพล ต่อการยอมรับและความชอบในผลิตภัณฑ์ รวมทั้งมีอิทธิพลต่อการเสนอผลิตภัณฑ์ของผู้ขาย ปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ ได้แก่ อายุ รายได้ การศึกษา อาชีพ บุคลิกลักษณะ ทัศนคติที่มีต่อ ความเสี่ยงและวัฒนธรรม

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

สมศักดิ์ แสงพรม (2542)ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ยาต่อต้านเชื้อ ไวรัสในผู้ติดเชื้อเอชไอวีของแพทย์ประจำโรงพยาบาล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ยาต่อต้านเชื้อไวรัสในผู้ป่วยติดเชื้อเอชไอวีที่แพทย์ระบุว่ามี กวามสำคัญมากที่สุด คือ ตัวยามีประสิทธิภาพในการรักษา ส่วนปัจจัยที่แพทย์ระบุว่ามีความสำคัญ มากได้แก่ ราคาถูก รายได้ หรือฐานะของผู้ป่วย ประหยัดค่าใช้จ่ายของแพทย์ ผลข้างเกียงต่ำ ตัวยา ใช้มานานจนมั่นใจว่าปลอดภัย ตัวยามีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับและมีข้อมูลอ้างอิงเชื่อถือได้ ข้อห้ามใช้ ยามีน้อย และมีข้อควรระวังในการใช้ที่ชัดเจน

เอกรัฐ วิทิตกพัทธ์ (2543) ได้ทำการศึกษาปัจจัยทางด้านส่วนประสมทางการตลาดที่ มีผลต่อการสั่งใช้ยาลดไขมันในเลือดของแพทย์ประจำโรงพยาบาล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ การศึกษานี้พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางด้านการตลาด และปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการสั่ง ใช้ยาลดไขมันในเลือดของแพทย์ที่มีความสำคัญระดับมากที่สุด คือ ตัวยามีประสิทธิภาพในการ รักษา ส่วนปัจจัยทางด้านการตลาดที่แพทย์เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัจจัย ด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านการจัดจำหน่ายและปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด **เลิศศักดิ์ ดูยิ่งรัตน์ (2545)** ได้ทำการศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อ การสั่งใช้ยาต้านโรคอ้วนในผู้ป่วยโรคอ้วนของแพทย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ แพทย์ให้กวามสำคัญระดับมาก ได้แก่ ตัวยามีประสิทธิภาพใน การรักษา ตัวยามีความปลอดภัยสูง ความสะดวกในการรับประทาน สามารถคงผลในการรักษาที่ดี ในระยะยาว มีปฏิกิริยาต่อยาตัวอื่นต่ำ มีข้อห้ามใช้น้อย ไม่ทำให้เกิดการเสพติด และมีผลข้างเคียง หรืออาการไม่พึงประสงค์น้อย

ปัจจัยด้านราคา แพทย์ให้ความสำคัญระดับมากในเรื่องราคาถูก ประหยัดค่าใช้จ่ายของ คนไข้

ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย แพทย์ให้ความสำคัญระดับมากในด้านบริษัทผู้จัดจำหน่าย เป็นที่เชื่อถือของลูกค้าและมีสาขาหรือโกดังในจังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด แพทย์ให้ความสำคัญระดับมาก ในเรื่องบทความหรือ รายงานการใช้ยาที่ตีพิมพ์ในวารสารทางการแพทย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เชื่อถือได้ โฆษณาในวารสารทางการแพทย์ การจัดประชุมวิชาการในการให้ความรู้เกี่ยวกับยาของบริษัทโดย การเชิญวิทยากรที่มีชื่อเสียงมาบรรยาย การสนับสนุนแพทย์ทั้งการประชุมในและต่างประเทศ การ ร่วมออกร้านในการประชุมวิชาการ การสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ที่จัดโดยแพทย์ที่ดูแลผู้ป่วยโรค อ้วนปัจจัยด้านพนักงานขาย แพทย์ให้ความสำคัญมากในเรื่อง มีความรู้ในผลิตภัณฑ์ที่ขาย บุคลิกลักษณะและกิริยามารยาท ความถี่ในการเยี่ยมลูกค้า ความสะควกในการติดต่อกับพนักงาน ขาย การบริการและแก้ไขปัญหาให้ลูกค้า

ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสำคัญระดับมาก คือ เรื่องความสามารถในการจ่ายค่ายาของ ผู้ป่วย

ฐิตา ตันติวัฒน์ (2548) ได้ทำการศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการ สั่งใช้ยาเม็คลคระดับน้ำตาลในเลือดให้ผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 ของแพทย์ประจำโรงพยาบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์โดยรวมมีความสำคัญในระดับมาก ปัจจัยย่อยที่มีก่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้วยามีประสิทธิภาพในการรักษา มีความสำคัญในระดับมากที่สุด

ปัจจัยด้านราคาโดยรวมมีความสำคัญในระดับมาก ปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพยา แพทย์ให้ความสำคัญในระดับมาก

ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย โดยรวมให้กวามสำคัญในระดับมาก ปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด ได้แก่ การรักษากุณภาพในระดับการจัดส่ง มีกวามสำคัญในระดับมาก

ปัจจัยค้านการส่งเสริมการตลาค โคยรวมมีความสำคัญในระดับมาก ปัจจัยย่อยที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ บทความหรือรายงานการใช้ยาในวารสารการแพทย์ต่างประเทศ มีความสำคัญ ในระดับมาก สุภารัตน์ พรหมขัติแก้ว (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใน การเลือกใช้ยาปฏิชีวนะชนิดฉีดในผู้ป่วยโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลของแพทย์ประจำโรงพยาบาลใน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และปัจจัยด้านราคา มีผลต่อแพทย์ในระดับมาก ส่วนปัจจัยด้าน การจัดจำหน่ายและปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลในระดับปานกลาง โดยปัจจัยย่อยด้าน ต่างๆที่มีก่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านผลิตภัณฑ์ คือตัวยามีประสิทธิภาพในการรักษา มีผลในระดับมาก ที่สุด ด้านรากา คือรากายามีความเหมาะสมกับคุณภาพ มีผลในระดับมาก ด้านการจัดจำหน่าย คือ การรักษาคุณภาพในขณะจัดส่ง มีผลในระดับปานกลาง และด้านการส่งเสริมการตลาด คือกวามรู้ ในผลิตภัณฑ์ที่ขายของผู้แทนยา มีผลในระดับมาก

ปัจจัยค้านสิ่งแวคล้อม เมื่อยาถูกโรงพยาบาลพิจารณาให้ยู่ในการใช้สิทธิเหนือ สิทธิบัตรเดิม แพทย์จะเลือกใช้ยาตามสิทธิ์ของผู้ป่วย รองลงมาใช้ยาตามต้นแบบตามเดิม และการ เลือกตรายี่ห้อจะกำนึงคุณสมบัติในการออกฤทธิ์ และกวามกงตัวของยาเป็นสำคัญ

ปัจจัยด้านองก์กร แพทย์ส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจนำยาเข้ามาเป็นยาใน บัญชีของโรงพยาบาล สำหรับแพทย์ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจนำยาเข้ามาเป็นยาในบัญชีของ โรงพยาบาล มีบทบาทในการเซ็นเอกสารรับรองการเสนอยา นอกจากนี้สามารถเลือกใช้ยาโดยไม่ ต้องมีการเซ็นอนุมัติจากผู้บริหารโรงพยาบาล และเลือกใช้ได้ตามอาการของผู้ป่วย

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แพทย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความสัมพันธ์ ระหว่างผู้แทนยา/ผู้บริหารบริษัทยากับแพทย์ มีผลต่อการเลือกใช้ยาปฏิชีวนะชนิดฉีดในผู้ป่วยโรค ติดเชื้อในโรงพยาบาล รวมถึงมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับแพทย์ผู้เชี่ยวชาญคนอื่น ๆเกี่ยวกับ การใช้ยา แต่ส่วนใหญ่ไม่เคยสอบถามข้อมูลยากับเภสัชกร

ปัจจัยส่วนบุคคล แพทย์ส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลจากการศึกษาด้วยตัวเอง และประสบ ความสำเร็จในการรักษาผู้ป่วยโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล

Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved